

Od 21. avgusta 2019. godine svaka kompanija u Srbiji treba da odredi osobu koja će se brinuti o zaštiti podataka o ličnosti

Firmama prete MILIONSKE KAZNE, a novim zakonom uvodi se i „PRAVO NA ZABORAV“

Firme koje budu zloupotrebile lične podatke svojih klijenata suočiće se sa milionskim kaznama, predviđeno je novim Zakonom o zaštiti podataka o ličnosti, koji će početi da se primenjuje od 21. avgusta, saznaje „Blic“.

Za firme koje posluju u Srbiji, a koje budu na nepropisan način skupljale i čuvale lične podatke maksimalna kazna je dva miliona dinara. Za naše kompanije koje posluju i na tržištu EU, sankcije su mnogostruko veće, jer zapravo krše njihovu Opštu uredbu o zaštiti podataka (General Data Protection Regulation – GDPR). Maksimalna kazna tako je po „zapadnoj“ tarifi, čak 20 miliona evra ili četiri odsto godišnjeg prometa.

Novina je i to da od 21. avgusta svaka kompanija u Srbiji treba da odredi osobu koja će da se brine za zaštitu podataka o ličnosti.

Koristnici interneta, odnosno najčešće građani, trebalo bi da dobiju niz novih potencijalnih prava i da bolje budu obavešteni o tome koji podaci se prikupljaju, za koje svrhe, na koliko i da li kompanije dele te podatke sa trećim licima.

Pored toga, građani imaju pravo da zahtevaju promene podataka koji su stari. Novina je i „pravo na zaborav“, odnosno pravo na brisanje podataka u određenim uslovima.

Sudeći po predviđanjima Stanojle Mandić, zamenice Poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti, za punu primenu zakona biće potrebno još vremena, jer nije potpuno usklađen sa evropskim propisima, ali i našim pravnim sistemom.

– Zakon omogućava duplu nadležnost i mogućnost postojanja potpuno oprečnih

odluka u istom slučaju. Građanin se povodom istog slučaja može obratiti i povereniku i višem sudu, nije u obavezi da bira organ. Zakon je delom preuzeo odredbe GDPR, a delom odredbe tzv. Policijske direktive, koja se suštinski ne odnosi samo na policiju, već i na druge organe, poput BIA ili VBA, ali i nedržavne subjekte, poput finansijskih institucija, jer njih propisi o sprečavanju pranja novca obavezuju da obrađuju podatke – kaže Mandić.

Kako dodaje, to znači da još nemamo listu svih tih „organa“ koji imaju poseban režim, a istovremeno nemamo ni razgraničenje obrade podataka primera radi MUP-a, kada po nalogu tužilaštva prikuplja informacije ili vodi evidenciju o prebivalištu, jer ovo potonje nije u svrhu sprečavanja izvršenja krivičnih dela.

Ostaje problem video snimaka

Zamenica poverenika kaže i da je propuštena šansa da se ovim zakonom uredi oblast video-nadzora. On nije uređen na radnom mestu ili na javnim površinama, u stambenim i poslovnim prostorima, što je veoma zastupljen način obrade.

- Video-nadzor je višestruko rizičan po građane, ne samo po privatnost, već i slobodu govora, kretanja, okupljanja i prava radnika. Brojni ekcesi, u smislu da se snimci video-nadzora objavljuju na internetu, koriste u nedozvoljene svrhe, pa i zloupotrebljavaju, jasno govore u prilog da ova materija mora da bude uređena na jasan način – rekla je Mandić.

Izvor: Portal Blic